

15 Ιουλίου, 1994

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΛΕΝΗ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ,

Αιτήτρια,

v.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ/Η ΑΛΛΗΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 654/93)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Προφορική συνέντευξη — Η κρίσις προς την απόδοση στην προφορική συνέντευξη είναι υποκειμενική και ανέλεγκτη — Η κρίση του Διευθυντή δεν αποτελεί ξεχωριστό κριτήριο επιλογής.

5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Προσόντα — Προσόν πλεονέκτημα — Δυνατότητα παραγνώρισής του — Απαιτείται ειδική αιτιολογία.

10

Η αιτήτρια προσέβαλε με την προσφυγή της την απόφαση της Ε.Δ.Υ. να διορίσει στη θέση Στενογράφου Δικαστηρίου 2ης Τάξης τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί της ιδίας.

15

Τα κυριότερα επιχειρήματα της αιτήτριας προς ακύρωση της επίδικης απόφασης ήταν η μείωση, κατά την άποψή της από την Ε.Δ.Υ. της βαθμολογίας της που έγινε από τον Αρχιπρωτοκολλητή καθώς και η παραγνώριση του προσόντος της που αποτελούσε πλεονέκτημα σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας, χωρίς ειδική αιτιολογία.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

25

- 1) Η υποκειμενική κρίση ως προς την απόδοση σε προφορική συνέντευξη είναι ανέλεγκτη. Η Ε.Δ.Υ. δεν μείωσε τη βαθμολογία του Αρχιπρωτοκολλητή. Ο Αρχιπρωτοκολλητής κατέγραψε τη δική του εντύπωση και η Ε.Δ.Υ. τη δική της. Η εντύπωση του Αρχι-

πρωτοκολλητή ή γενικά του κατά την περίπτωση διευθυντή, όπως είναι νομολογημένο, δεν αποτελεί ξεχωριστό κριτήριο επιλογής. Εκείνο που τελικά μετρά είναι η γνώση της Ε.Δ.Υ. όπως τη διαμορφώνει η ίδια κάτω από το φως και της κρίσης του Διευθυντή.

5

- 2) Δεν ευσταθεί ο ισχυρισμός της αιτήτριας πως δεν αιτιολογήθηκε η παραγνώριση του πλεονεκτήματός της. Η Ε.Δ.Υ. αναγνώρισε τη κατοχή του, όπως άλλωστε και η Συμβουλευτική Επιτροπή προηγουμένως, και κατέγραψε ειδικά τους λόγους της προτίμησης των ενδιαφερομένων μερών παρά το πλεονέκτημα της αιτήτριας.

10

Οι καθ' ων η αίτηση επικαλέστηκαν τη σταθερή νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου ως προς τη σημασία του πλεονεκτήματος, τη δυνατότητα παραγνώρισής του προς επίτευξη του τελικού στόχου της επιλογής του καταλληλότερου υποψήφιου και συναφώς την αυξημένη βαρύτητα των συνεντεύξεων όταν η θέση είναι πρώτου διορισμού.

15

Γίνεται αποδεκτή ως ορθή η θέση των καθ' ων η αίτηση πως, στο πλαίσιο του συνόλου των στοιχείων, η επιλογή των ενδιαφερομένων μερών ως των πιο κατάλληλων ήταν εύλογα επιτρεπτή.

20

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

25

Νικολαΐδης ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 609,

Δημητριάδης ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 627,

30

Εκτωρίδης ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 922

Κωνσταντίνου ν. Συμβούλιο Αμπελουργικών Προϊόντων (1992) 3 Α.Α.Δ. 228,

35

Μεταξάς ν. Δημοκρατίας κ.ά. (1993) 4 Α.Α.Δ. 598,

Χ" Χριστοφόρου ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 276,

Δρουσιώτης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 519,

40

Αντωνίου ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 3740,

Αργυρού κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 412,

Μακαροΐνας ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 388.

Προσφυγή.

5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να διορίσει τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Στενογرافία Δικαστηρίου, 2ης Τάξης (Τακτικός Προϋπολογισμός) Δικαστική Υπηρεσία αντί της αιτήτριας.

10 *Ε. Ευσταθίου*, για την Αιτήτρια.

Τ. Πολυχρονίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α΄, για τους Καθ'ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

15

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Με απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερομηνίας 4 Ιουνίου 1993 διορίστηκαν στη θέση Στενογράφου Δικαστηρίου 2ης Τάξης (Τακτ. Προϋπ.) Δικαστική Υπηρεσία οι Αντωνίου Τώνια, Ζαντή Ειρήνη, Παρασκευά Αυγουστίνα και Παύλου Κούλλα.

20

Η αιτήτρια υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι άκυρη για τους ακόλουθους λόγους:

25

1. Η αξιολόγηση από τη Συμβουλευτική Επιτροπή της απόδοσης της αιτήτριας κατά την προφορική συνέντευξη ημερομηνίας 9 Ιουλίου 1992 ως απλώς “πάρα πολύ καλή” και όχι ως “εξαιρετική” είναι προϊόν πλάνης και/ή εσφαλμένης αξιολόγησης και δεν ανταποκρίνεται στην πραγματική απόδοση της αιτήτριας.

30

2. Η Επιτροπή καταχρηστικά και/ή αναιτιολόγητα και/ή πεπλανημένα μείωσε τη βαθμολογία της που έγινε από τον Αρχιπρωτοκολλητή, από “πολύ καλή+” σε “σχεδόν πολύ καλή”.

35

3. Η αιτήτρια υπερέχει των ενδιαφερομένων μερών και η απόφαση των καθ'ων η αίτηση λήφθηκε κατά κατάχρηση και ή καθ' υπέρβαση εξουσίας, παραβιάζει τις αρχές της χρηστής διοίκησης και είναι αδικαιολόγητη και/ή αναιτιολόγητη.

40

Η υποκειμενική κρίση ως προς την απόδοση σε προφορική συνέντευξη είναι ανέλεγκτη. Επαναλαμβάνω για τους σκοπούς της παρούσας υπόθεσης το πιο κάτω απόσπασμα από την ενδιάμεση απόφασή μου στην υπόθεση *Χριστάκης Νικολαΐδης ν. Κυπριακής Δη-*

μοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 609.

“Η εντύπωση που σχηματίζει το κάθε ένα από τα μέλη του συλλογικού οργάνου κατά τις συνεντεύξεις, είναι υποκειμενική. (Βλ. συναφώς **Andreas Z. Georghiou and Others v. Republic** 5 (1988) 3 C.L.R. 678, **Εύης Δρουσιώτης ν. Δήμος Λατσιών** (1992) 3 Α.Α.Δ. 437). Επιπρόσθετα προς όσα ισχύουν γενικά ως προς τη δυνατότητα ελέγχου της υποκειμενικής κρίσης των διοικητικών οργάνων, θα έλεγα ότι αποτελεί συνακόλουθο της Νομολογίας ως προς τη μη αναγκαιότητα καταγραφής των ερωτήσεων και των απαντήσεων πως δεν υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο αυτή η υποκειμενική κρίση. Θα ήταν αντινομικό να είναι επιτρεπτός αυτός ο έλεγχος και, ταυτόχρονα, να είναι επιτρεπτή η μη καταγραφή των αυθεντικών δεδομένων που θα διασφάλιζαν την αποτελεσματική διενέργειά του. Δεν θα είχε νόημα η νομολογία και, τελικά, ο Νόμος αν γινόταν δεκτό πως θα μπορεί σε κάθε περίπτωση να προσάγεται μαρτυρία, με όλα τα συνεπακόλουθα, για να συντεθεί εκ των υστέρων εκείνο που δεν ήταν ανάγκη να καταγραφεί ευθύς εξ αρχής.”

20

(Βλ. επίσης την υπόθεση **Φρίξος Δημητριάδης ν. Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 627, **Φειδίας Εκτωρίδης ν. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 922, **Χρύσανθος Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Αμπελοουργικών Προϊόντων** (1992) 3 Α.Α.Δ. 228, **Εταμεινώνδας Μεταξάς ν. Δημοκρατίας** (1993) 4 Α.Α.Δ. 598, **Χ’Χριστοφόρου ν. Δημοκρατίας** (1994) 4 Α.Α.Δ. 276.

25

Η Ε.Δ.Υ. δεν μείωσε τη βαθμολογία του Αρχιπρωτοκολλητή. Ο Αρχιπρωτοκολλητής κατέγραψε τη δική του εντύπωση και η Ε.Δ.Υ. τη δική της. Η εντύπωση του Αρχιπρωτοκολλητή ή γενικά του κατά την περίπτωση διευθυντή, όπως είναι νομολογημένο, δεν αποτελεί ξεχωριστό κριτήριο επιλογής. (Βλ. μεταξύ άλλων, **Μάριος Δρουσιώτης και Άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1989) 3 Α.Α.Δ. 519, **Αναστασία Χάρη Αντωνίου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1991) 4 Α.Α.Δ. 3740) Εκείνο που τελικά μετρά είναι η γνώμη της Ε.Δ.Υ. όπως τη διαμορφώνει η ίδια κάτω από το φως και της κρίσης του Διευθυντή. (Βλ. επίσης **Αργυρού ν. Δημοκρατίας** (1993) 4 Α.Α.Δ. 412, **Μακαρόνας ν. Δημοκρατίας** (1991) 4 Α.Α.Δ. 388).

30

35

Το τελευταίο από τα επιχειρήματα της αιτήτριας συνδέθηκε με το γεγονός ότι κατείχε το πλεονέκτημα της σχετικής με τα καθήκοντα της θέσης “πέρας που αποκτήθηκε είτε σε υπηρεσία σε δημόσια θέση είτε σε έκτακτη απασχόληση στη δημόσια υπηρεσία.” Δεν ευσταθεί ο ισχυρισμός της αιτήτριας πως δεν αιτιολογήθηκε η παραγνώ-

40

ριση του πλεονεκτήματός της. Η Ε.Δ.Υ. αναγνώρισε τη κατοχή του, όπως άλλωστε και η Συμβουλευτική Επιτροπή προηγουμένως, και κατέγραψε ειδικά τους λόγους της προτίμησης των ενδιαφερομένων μερών παρά το πλεονέκτημα της αιτήτριας. Έκρινε ότι “με βάση το
5 σύνολο των ενώπιόν της στοιχείων, περιλαμβανομένης και της απόδοσης στην ενώπιόν της προφορική εξέταση, το στοιχείο αυτό δεν ήταν αρκετό να αντισταθμίσει την υπεροχή των επιλογισών”.

Οι καθ’ ων η αίτηση επικαλέστηκαν τη σταθερή νομολογία του
10 Ανωτάτου Δικαστηρίου ως προς τη σημασία του πλεονεκτήματος, τη δυνατότητα παραγνώρισής του προς επίτευξη του τελικού στόχου της επιλογής του καταλληλότερου υποψηφίου και συναφώς την αυξημένη βαρύτητα των συνεντεύξεων όταν η θέση είναι πρώτου διορισμού.

15 Δέχομαι ως ορθή τη θέση των καθ’ ων η αίτηση πως, στο πλαίσιο του συνόλου των στοιχείων, η επιλογή των ενδιαφερομένων μερών ως των πιο κατάλληλων ήταν εύλογα επιτρεπτή. Βρίσκονταν ενώπιον της Ε.Δ.Υ. και αξιολογήθηκαν όσα συνέθεταν την εικόνα των
20 ακαδημαϊκών προσόντων των υποψηφίων όπως και η ευνοϊκή αποτίμηση της υπηρεσίας της αιτήτριας στη Δημόσια Υπηρεσία ως έκτακτης στενογράφου Δικαστηρίων και στη συνέχεια ως γραμματέως πάνω σε προσωρινή βάση της Εθνικής Επιτροπής Κύπρου για το Διεθνές Έτος Οικογένειας. Η Ε.Δ.Υ., σε συνεννόηση με τον Αρχιπρωτοκολλητή, όπως σημειώνεται στο πρακτικό της συνεδρίας
25 της 30 Μαρτίου 1993, υπέβαλε στις υποψηφίες ερωτήσεις “πάνω σε θέματα που άπτονται των καθηκόντων της υπό πλήρωση θέσης, με σκοπό τη διαπίστωση των γνώσεων, της κρίσης και της προσωπικότητας των υποψηφίων και γενικά των ικανοτήτων να ανταποκρίνονται στα καθήκοντα και στις απαιτήσεις της θέσης.” Η αιτήτρια υπέστησε αισθητά σε σύγκριση προς τα ενδιαφερόμενα μέρη. Αξιολογήθηκε ως “σχεδόν πολύ καλή” ενώ τα ενδιαφερόμενα μέρη Αντωνίου και Ζαντή ως “πάρα πολύ καλές” και η Παρασκευά και Παύλου ως “εξαιρετές”. Δεν έχει τεκμηριωθεί λόγος που να επιτρέπ
30 35 πει παρέμβαση του Δικαστηρίου.

Η αιτήτρια ζήτησε ως επιπρόσθετη θεραπεία την κήρυξη ως άκυρης της παράλειψης της Ε.Δ.Υ. να τη διορίσει στη θέση. Αυτό το αίτημα είναι εν πάση περιπτώσει απαράδεκτο γιατί δεν μπορούμε να μιλούμε σε περιπτώσεις όπως η παρούσα για οφειλόμενο διορισμό. Η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.